

Posudek bakalářské práce

oponent práce

Jméno studenta: **Jana KORTANOVÁ**

Název práce: **Hlasová průprava v dětském školním pěveckém sboru**

Vedoucí práce: PhDr. Jiřina Jiříčková, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Leona Stříteská, Ph.D.

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení (známky 1–4)
Formulace odborného záměru a stanovení cílů práce	2
Hloubka a správnost teoretické analýzy tématu	3
Využití praktických a uměleckých zkušeností	1
Odborný styl, pojmová a terminologická úroveň	2
Práce s prameny a literaturou, etika přejímání informací	3
Adekvátnost použitých metod	2
Kvalita interpretace výsledků výzkumu	1
Logická stavba a členění práce	2
Formální úprava a náležitosti práce	2
Stylistická a gramatická správnost	2
Vlastní přínos studenta	2
Využitelnost výsledků práce v teorii a v praxi	1

Dílčí připomínky a návrhy:

s. 8: Za číslem kapitoly nepatří tečka.

s. 8: Ve slově napětí chybí čárka nad „i“.

s. 12: Fonetický přepis zpívaného slova „srdce“ by měl být spíše „srədce“ než „sərdce“

s. 46: chybějící mezery za čísla, chybně použitý rozdělovník místo pomlčky mezi rozmezí dnů

s. 57: Za „cca“ nepatří tečka.

Neobratné formulace:

s. 11: „Rozdíl mezi druhem hlasu a rejstříkem je takový, že jeden druh hlasu má oněch víc rejstříků, ve kterých se pohybuje.“

s. 12: „Při spojení dvou samohlásek dostáváme dvojhlásku...“ „Pokud jsme na krátké notě...“

s. 13: „Jelikož u malých dětí téměř nejsou znatelné pohlavní rozdíly (...).“

s. 16: „Klíčový faktor při vedení dětí je, jak to udělat, aby to děti bavilo (...).“

Celkové posouzení práce a zdůvodnění výsledné známky:

Jana Kortanová si zvolila téma, které je jí blízké, protože v dětském sboru vyrostla a v současnosti se podílí i na jeho vedení. Je ideální, když student zpracuje téma, se kterým má vlastní zkušenosti a může je tak promítnout do obsahu práce.

První kapitola nese název *Tvorba hlasu*. Diplomantka zde uvádí tři fáze tvorby lidského hlasu: nádech, fonace a artikulace. Fonace je ale celá tvorba zvuku, nejen její počátek, takže artikulujeme souběžně s fonací. Z textu spíše vyplývá, že po skončené fonaci nastupuje artikulace. Téměř celá první kapitola obsahuje již mnohokrát napsané fyziologické zákonitosti tvorby hlasu a základní poučky z pěvecké techniky. Myslím, že by se prvních pět podkapitol mohlo z tohoto důvodu vypustit a začít až podkapitolou 1.6 Formování a změny hlasu u dětí. Mutace je pro dětské sbory velké téma a je dobře, že se mu Jana Kortanová věnuje. Uvítala bych k této problematice ještě více informací, zajímavé by bylo je např. získat od sbormistrů a hlasových pedagogů chlapeckých sborů (v Praze Pueri Gaudentes či Bruncvík).

Druhá kapitola se již věnuje vlastní hlasové výchově v dětském školním pěveckém sboru. Oceňuji první odstavec podkapitoly 2.1, který apeluje na atraktivitu edukace pro děti a zdůrazňuje všeobecný vývoj dětí a sociální rozměr sborového zpívání. Jako problematiku naopak v následujících podkapitolách vnímám, že příklady činností pro rozvíjení konkrétních dovedností jsou uvedeny téměř výhradně aktivity z publikací Aleny Tiché a Zdeňka Šimanovského. Diplomantka sice poctivě uvádí zdroje, ale myslím, že by se měla skvělymi pedagogy A. Tichou a Z. Šimanovským pouze inspirovat a aspoň nějaké aktivity vymyslet i sama. Případně je doplnit i od jiných pedagogů. V této podobě jde pouze o převyprávění části jiných knih.

Největší přínos bakalářské práce Jany Kortanové spatřuji v Pedagogickém výzkumu. Diplomantka správně stanovuje cíle průzkumu, výzkumné otázky a hypotézy. Pouze bych jinak formulovala větu: „Zjišťujeme, zda mají pravidelná hlasová cvičení dlouhodobý efekt pro dětský zpěvní hlas.“ To není třeba zjišťovat, odpověď je samozřejmě ano. Správným trénováním se zlepší jakákoliv dovednost, u zpěvu tomu není jinak. Přesnější formulace se objevuje v cílech průzkumu, kdy se dozvídáme, že autorka chce na základě pedagogického experimentu zjistit účinnost nových metod – z kontextu vyplývá, že jde o metody Aleny Tiché. Se zájmem jsem si přečetla průběh celého experimentu, která cvičení se osvědčila, a která ne. Tím, že se experimentu zúčastnilo 16 dětí z menšího sboru, nemůžeme jeho výsledky považovat za obecně platné, ale pro sbormistryni jistě jsou cenným vodítkem, jak i do budoucna pracovat na hlasové výchově svých svěřenců.

Jana Kortanová používá hodně zdrojů starých mnoho desítek let. Jistě neztratily mnoho ze své informační hodnoty, ale přece jen by bylo dobré je více doplnit novějšími články a publikacemi, které reflektují nejnovější výzkumy. Stylisticky a gramaticky je práce na dobré úrovni, jen občas se vyskytují neobratné formulace (konkrétně viz Dílčí připomínky).

Práci doporučuji k obhajobě.

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova
Katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Otázky k obhajobě:

- 1) Zaujalo mě, že v podkapitole o druzích hlasu píšete, že se výjimečně najde chlapec, který by byl od dětského věku tenorem či barytonem. To se skutečně stalo? Odkud máte tuto informaci?
- 2) V Závěru píšete, že ideální délka rozezpívání během jedné zkoušky dětského sboru je cca 25 minut. Myslíte, že děti zvládnou být tak dlouho soustředěné? Je opravdu nutné zařazovat na každou zkoušku cvičení pro každou oblast pěvecké techniky?

V Praze dne 10. 5. 2023

PhDr. Leona Strítěská, Ph.D.